

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 3 frt — kr.
Hát hóra 2 frt 80 kr.
Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési penzek postautalvánnyal küldhetők.

Évves számok 12 kr. árral kaphatók
a kiadóhivatalban

BARSA

HIRDETÉSEK

Negyhasábos petit-sor egyszeri közlést 7 fr.
kétzerint 6 kr. többszörített 12 fr. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 fr.

A nyitásban:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Velünk összeköttesben levő hirdető-írások, elő-
fizetők, vagy a gyakori hirdetőik teemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) juttatandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

→→→ vacánap reggel. →→→

A hirdetőket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takaréki- és Hitelezési épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Reflexió

a „Mi még a teendőnk?” című cikksorozatára.*

II.

4-er. A főtér kövezése. — Mielőtt a főtér kövezéséhez a város hozzáfogna, mulhatlanul szükségesnek vélem, hogy nemcsak a főtér, hanem az egész város mostani állapota szakértő mérnök által felvétessék és lejtmezessék, mely alkalommal a városnak szabályozása már a jövőre kiterjesztessék és irányítottassék, az utcák — terek — házak építése megállapítottassék, s ezen megállapított irány betartása esetről-esetre szigorúan követeltessék, mert általános terv nélkül — tetszés szerinti építkezés, vagy a szomszéd épülethez való, gondolom szerinti alkalmazkodás mellett a várost szabályozni soha sem lehet! — Ezt meg kell kezdeni és az utódoknak követés végett átadni.

Ezen általános szabályozási terv készítésével együttesen szükséges volna, hogy a lejtmerési viszonyok — a város egész bel- és közvetlen külterületére nézve is pontosan eszközöltessenek, mert enélkül a csatornázást és víz-elvezetést észszerűen elérni nem lehet.

Hogy mennyire szükséges egy általános lejtmerés — különösen Léván — melynek fekvése mély, a főpiac-tere pedig egy részében valóságos víz-teknő, azt a tapasztalás, az örökös sár-réteg mutatja, mert a közelmúltban épített vízlevezető csatornák csak utcánként és darabról-darabra készültek, melyek a csapadékot csak az utcák közepéig, vagy az utcák végeig vezetik s azontúl rendelkezésük megszűnik.

Csak ha ezen általános lejtmerés meglesz, akkor lehet megtudni, miként történjék a főpiac kövezése, vagyis milyen magasnak kell lenni a főtér

* Városunk érdekében óhajtottam, hogy a kérdés mellett a megoldás stábilisában lépne, kellő megvilágosításba helyeztessék. — Ez alapon kész üggyel járunk a különböző nézetek tárgyilagossági feljegyzéséhez. — Szerk.

középpontjának? hogy ahhoz viszonyítva, az egész főtér beosztott szakaszokban — egyöntetű magasságban, s egymással összhangzatba kiköveztetessék és a víz gyors lefolyására szükséges fő- és mellécsatornák észszerűen megépíthetessenek.

Előre látom, hogy — eszmemenet-temhez képest — a főtérnek több helyen való feltöltése, vagyis a talajnak a kikövezéshez megkívántató előzetes idomítása — elmaradhatlan lesz; de ha ez elmulasztatnék, igen megboszulná magát egy általános lejtmerés és kívánatos talajidomítás nélkül eszközözendő főtéri kövezés, mert enélkül sem a szépészeti külalakra, sem a vízmentességre számítani nem lehetne.

A főtérnek makadám-szerű burkolattal tervezett ellátása olcsóbb, de véleményem szerint rosszabb is, mintha a síklósi hegyből termelt mészkövekkel kiköveztetnék, mely említett anyagokból készültek az utcai átjárók és Szepessy-utcai járda. — A makadám port és sarat termel, míg a kockaköburkolat maradandó, s nem igényel évenkénti általános tatarozást. — Véleményem tehát az volna, hogy a főtér — a terepnek előlegesen megalapított magasságban — síklósi mésztartalmu kockaköburkolattal, több évre felosztott szakaszok szerint kirakassék, még pedig tekintet nélkül a most ottlétező, rosszul kövezett átjárókra, melyeknek elbontása alig lesz elkerülhető.

Többeknél aggodalmat kelthet, hogy a főtér alacsony fekvésű részének feltöltéséhez, hát hol is vennék az anyagot? — ez nem okozhat nehézséget, mert vagy erős kavicslevegő, vagy kőtörmelék található a közelben, esetleg pedig a Flóra-téren, a hideg pincze nevű korecsmai épülettel szemben levő — régészeti emléket nem képező, kiálló, boltozott és dűlőfélben levő bástyárom, a jótékonyágáról ismeretes uradalom engedélyével lebontható

lenne, melynek anyaga elég törmelék szolgáltatna.

Ha a főtér fentebbiek szerint kiköveztetnék, akkoron a közepén egy nagyobb szabású közutat lehetne létesíttetni, mely több oldalról nyílással bíró korláttal volna ellátandó, — esetleg a millenium alkalmából egy emlékszóbor felállítására alkalmas helyül szolgálna.

Hogy a köztisztaság könnyebb fenntarthatása céljából a főtérre bevonuló vásári közönség — mint ez a javaslatban mondatik — vonómarháját a járműből kitogja és a város szélén építendő köztisztálóba elhelyezze, ezt kivihetetlennek tartom; — vagy ha az elrendeltetik, a városi piacnak látogatottsága nagyon meg fogna apadni. — Véleményem e tekintetben az volna, hogy a főtérre, mint szorosan vett gabona- és áru piacra az üres szekerek bevonulása eltiltassék és az üres szekerek számára a közelben különálló hely kijelöltessék.

A mellék-piacnak tervezett „Ozman” tér — az ott levő néhány háznak kisajátításával, kétséggel a legjobb ötletek egyike, s ezen mellék-piacra volnának terelendőek egyes iparágak termékei, vagy baromfi, élelmi szerek elárúsítása, mely esetben a főtér túltömöttsége elkerültenék és a város forgalma egy más irányban is elvezetnének.

5. A Percz patakhoz való szabad hozzáférhetőség, — továbbá:

a Zöldkert-utczában a fürdőhöz vezető sikátornak — fenti célból óhajtott kitágítása, — ugy szintén:

6. a múfalom mellett, a hid közelében — tűzvész alkalmára és a város-utczáinak öntözésére szükséges viznek gyors kimerítése céljából szivattyú felállítását, — végre:

7. egy vízemelő keréknek a Percz-patakba tervezett beállítása oly célból, hogy a víz lehetőleg a főtérig vezet-

hető legyen, tekintve, hogy a Percz vizéhez való hozzáférhetésre fentebb elmondottak szerint a Vaiger-féle városi telket vélem felhasználnának. — a vízemelő kerék és vezető csatornák helyett pedig a főtérre és a városházi telken nagyobb szabású közutak létesítését előnyösebbnek tartom, ennél fogva ezen pontok alatt köztisztaságban álló városi patriciusunk által felhozott teendőknél végrehajtását — de az általam elmondottakhoz képest — szükségesnek elismerem.

8. A város délkeleti végén levő Damjanich- és Árok-utczának meghosszabbítását;

9. a Laktanya-utczának a Sipekymajoron át a kákai-uttal leendő összekapcsolását — mint életrevaló eszmét, bizonynyal mindenki örömmel fogadja, azonban ennek végrehajtását — elől, a 4-ik pont alatt jelzett s Léva városának részletes felmérését és szabályozási tervét feltüntetni hivatott mérnöki munka elkészültéig, függőben tartandónak vélem, nehogy utját vágjuk az általános szabályozási tervetnek.

A cikksorozatnak 10—22-ik pontjaiban felsorolt teendők, valamint a temetők rendezése előtt tisztelettel meghajlok s azzal bővítem ki, hogy a Flóra-térről kiindulva, a kálvária-hegyre készíthető alkalmas feljárással, a kálvária fensikáján végig, a temetőkön át, vagy a temetők mellett, az államutat átszelve az ó temetőbe, s onnan a Káka felé vezető utig egy körsétány létesíttessék és a javasolt túlévelű események kiültetésével díszíttessék.

Egyébiránt bármely irányban fog kifejlődni ezen tervezett teendők végrehajtása — gondos városi patriciusunk bölcs vezetése mellett — szerény napszámosként működni mindig kész leszek.

—o—

TÁRCSA.

Pedro, a bohóc.

Itta: Császári Imre.

Ide, ide, hölgyek és urak! Nevessetek, hisz bohóc vagyok. Őszülő fejemről alázattal veszem le a csörgősipkát és tartó u oda filléretkért. Csak néhány garast és ugrom nyaktörő ugrásokat; mit sem tesz, hogy már gyöngülnek izmain. Figyeljétek csak a trombita és a nagy dob hívó hangjára és én tánczok a kötélén hajm-resztő magashán, mit sem tesz, hogy már szédül agyam. Jöjjetek, jöjjetek! Háttha még ma megláttok a porban heverni szétzuzott tagokkal, véresen? Ám akkor is nevessetek — hiszen ez Pedro, a bohóc!

Most bohóc vagyok, Pedro, a bohóc; de egykor én is donnak neveztem magamat. Nem hiszitek, ugy-e? Rég volt az, nagyon, nagyon régen . . . Igen, dicsekedtem, hogy gögös hidalgók véreből származom; tiszta vérből, mely még senkivel sem vegyült. Ugy-e, ezt sem hiszitek? Pedig igaz. Kortól, szégyentől görnyedt nyakam egykor büszkén tartá magasra egy hidalgó fejét. Karom hévvel, tüzzel forgatá az ősi kardot; most . . . csepűt eszem, tüzet fúrok, fegyver helyett légyesapót viselek. Naphosszat ólálkodom a bódé előtt, pedig nem sokban mu't, hogy herceggé, jobbágyok parancsolójává legyek.

Különös ugy-e? Csörgősipka, hercegség helyett.

Kiáncsiak vagytok történetemre?

Jó, elmondom, figyeljétek! Elmondom,

de azt meg kell ígérnem, hogy nevetni fogtok. Hiszen hivatásom, hogy rajtam kaczagjanak. Nekem soha sem volt alkalmam embertársaimon nevetni, legfeljebb magamon kaczaghattam.

Hazám! Hazám, szép Spanyolország! Az éjszak viharos hegyei és szabad szelleme; a dél pazar fénye és vidám kéjei élém tünnek. A múlt fényének összehasonlítása a jelenkor nyomorával könyekre fakaszt. Koldus vagy hazám, pedig szép vagy és ragyogó! Képed eszembe juttatja azon számos apró vonást, melyek emlékedet nem engedik elhomályosulni: a tiszta, derült eget, a balsamos levegőt, pompás gyümölcsöket és virágokat, a vad füget és aloét, pálmát és olajfát az utszélen.

Mindent, mi könnyűvé teszi a létet, mi érzést, tüzet ad . . . Ne boszantson a köny pilláimon!

Olyan furesa lehet, mikor a bohóc sir!? Boesánat, már mondom a vig történetet.

Ketten valánk ikertestvérek, jó, igaz barátok: don Alvar és én, don Pedro. Vére, karra, szivre teljesen egyformák. Erszényünk üres volt ugyan, de keblünk telve lánggal, reménynyel. Hiszen ifjak valánk!

Donná Juanita és Maritta, a komornája Quadaluivir partján erkélyes házban laktak. Éjjelenként két selyemhágcsó hullott alá az erkélyről. Felváltva, Alvar és én, egyik nap Juanitához, másnap Marittához siettünk rajta. Már mondom, hogy teljesen egyformák valánk. Termetünk egyformán karcu, kardjaink egyformán ragyogók;

még hozzá mindketten szegényebbek a templom egerénél. Juanitát mindketten hévvel szerettük; Marittát csak, hogy titoktartásra bírjuk. Maritta is csinos leány volt, de kissé napbarnított arcu és szülői jobbágyok; míg Juanita szebb a paradicsom angyalainál és vérénél, csak a miénk tisztább. Egyformán imádtuk és ő sem tudott volna köztünk választani . . .

Gyönyörű májasi est volt, nem tudom már melyik szentnek ünnepén. A hold hiú gyönyörrel nézdelé magát a nyugodtan hűmpölygő habokban, virágok illatát hozó szellő játszadozott a fák lombjaival. A szomszédos sykomore bokorban csalogány hallatá gyönyörű dalát. Mi ma is, mint rendszeren, reménytől és ifju tüztől dagadó kebellet és — üres gyomorral siettünk a kitzótt légyottra. Oh, mi szép idők voltak azok! Épen bányámon volt a sor Juanitához menni, én tehát Marittához siettem. Bányám a gitárt pengetve, édes szerelmi dalt énekelt hozzá. Én is, oh én is gitároztam volna, de csak egy gitárunk volt. Én tehát mélabus füttyhangban adtam kifejezést nagy szerelmemnek Maritta lábainál, Juanita iránt.

Egyszerre csak láma zavar fel ábrándjainkból. A csalogány ijedve rebbent fel a szomszéd bokorból. Édes szerelmi sutogásainkat durva hang szakítá félbe. Ez volt bányám szerencséje s az én vesztém. Fegyveres poroszok vettek körül és elfogtak mind a négyünket. Juanita egyetlen és pedig fiasított leánya volt apjának, és a herceg nem türt szegényföltöt becsületén.

Bányám kényszerült elvenni Juanitát és én — oh, örök szégyen! — Marittát, a jobbagyleányt. Hiába szabadkoztam, rögtöni halállal fenyegetett, ha ellenszegülök. Alvar herceggé lett, és én — csak azért, mert esütörtök volt és nem szerda vagy péntek — Maritta férjévé. A gögös ur, a hálátlan testvér megveté a pórnó férjét — és én elvesztém mindenemet! . . .

Mi történt azután? Minek is kérdezték! Életem fényszaka elmúlt. Azóta folytonos nyomor és küzdés osztályrészem. Csak egy szerencse ért. Maritta, ki néhány hét alatt felig megszívott, megszököt egy trombitással.

Mit tehettem aztán? Kardomat a szabadság szent zászlójának szenteltem. Föl is vittem egészen a káplárságig; de a hadi szerencse sehohsem kedvezett, mindenütt levertek a gögös bitórlók! Oh örömök kora, viruló ifjuság! Mily dicső vagy te szerelmi sohajaid- és ábrándaiddal! Minden bajon és szenvedésen aranyos szárnyak röpitenek át. A börtön fenekét magas hatalmi polcezzá változtattad; az éhes gyomor morgását a szerelem kinjaival feledteted.

Ekkor történt, hogy kapitányom holmi csekélységért azt találta hangosan gondolni, hogy én valami négy lábú, kétszarvú lényhez fölötte hasonlítanék. A nemes vér felfort bennem és öklöm nagyon is közel érintkezésbe talált jönni a kapitányom orrával.

Halálra ítélték: elszöktem. Üldöztek: hajóra szálltam, hogy a tengeren túl próbáljak szerencsét. Voltam kigyószelidítő koldus a hinduk közt Hordtam lisztes zsákokat s

A selyemhernyó.

Hazánk hajdan híres bortermelő vidékei egymásután tönkremennek. Az áldást árasztó, életkedvet és jólétet termelő szőlőtő sorvad; azon területek, melyeket nyáron át a szőlőlevél tett széppé és kellemessé s melyek ősszel millióknak kenyereket adtak, kihalnak, szőlőik kivesznek, kivesznek rovarok által.

A rovarok legnagyobb része az embernek kárt okoz. A folyton keletkező új, meg új fajok mind ellenségeink.

A kollorádó legelterjedtebb és a szegények nélkülözhetetlen táplálékát képező pityókát pusztítja; hernyók eszik meg előlünk fáink gyümölcsét; sáskák aratják le egész vidékek termését, a fillokszera but és gondot üző italunkat teszi tönkre.

Könyvmoly, ruhamoly, légy, poloska, szunyog, mind ellenségeink. Némelyek még a szivarba is befurakodnak, oda rakják petéiket, biztos menhelyet szereznek ott nemzedékeiknek, táplálékot biztosítanak nekik. Hazánkban a szőlőtőt megtámadó és megölő fillokszera tesz legnagyobb kárt, mert nemzeti háztartásunknak egy igen fontos ágát, a bortermelést fenyegeti végveszéllyel. De fenyegeti a fillokszera kívül azon megfoghatatlan közönyösség, melylyel szőlőink pusztítását nézzük.

Mig Franciaország, melyben a baj keletkezett és honnan tovaterjedt, műveltségével és hatalmas anyagi gazdagságával a baj kiirtására a harcot felvette, mig a kormányt e törekvésében az egész társadalom támogatta és részbeni győzelemre segítette, mert mig tíz évvel előzött az évi bortermelés 26 millió hektót tett, az 1891. évben a termés a 37 millió hektót közelíti meg; addig mi a legnagyobb közönyösséggel nézzük e baj terjedését, összefont karokkal várjuk az államhatalom fellépését. A társadalom segédkezése egyenlő a semmivel. Az államhatalom segédkezése azonban azt mutatja, hogy bortermelésünk, ha az ég nem segít rajtunk, alig fog újra felvirágozni, mert azért, hogy az állam némely szőlőpusztított vidéken dohánygyárat állít fel, a kereset-vesztett népek kenyérforrást nyit, de a szőlőtenyésztést nem mozdítja elő. Az elpusztított területek ma már nagyobbak, semhogy az állam azok lakosainak kenyereket adni képes volna.

„Segits magadon és megsegít az Isten.“ Segítsünk mi magunkon, keressünk új keresetforrást és találni fogunk.

Magyarország közoktatásügyi minisztere, gróf Csáky, a múlt évben egy rende-

letet bocsátott ki az ország déli vidékein levő tanítóképezdekhez a selyemhernyó-tenyésztés érdekében.

A fentemlített hernyók közt ezen kis állatka kivétel képez, mert egész országra nézve (Olaszország, China, Japán) a gazdaság valódi forrásul tekinthető.

Ez országok több ezer éve foglalkoznak ez iparral, mely számos embernek keresetforrását képezi.

Nálunk ez iparág teljesen el volt hanyagolva. Csak 1880-ban rendeltetett a selyemiparhoz szükségelt gubók államköltségen való termeltetése és azóta a selyemtenyésztés szép lendületet vett. Mindinkább meggyőződünk, hogy hazánk éghajlati viszonyai és az olcsó munkaerőnél fogva leginkább alkalmas a tengerentúli országokkal versenyre kiállani.

Mig 1880-ban Magyarországon 10131 kiló 11 ezer forint értékben termeltetett, addig 1881-ben az államhatalom fellépése után már 41530 kiló 41816 frt értékben váltatott be a kormány által kijelölt három beváltó állomáson.

És ezóta folytonos emelkedést tapasztalunk, jóllehet az iparágval inkább az ország déli vidékein foglalkoznak.

„Segits magadon és az Isten is megsegít.“ Látjuk, hogy Léva városának és környékének szőlőit a fillokszera pusztítja, kötelességünk a ma-holnap kenyérkeresetétől eleső nép számára keresetforrást gondoskodni. Legjobb meggyőződés, hogy Léva városa és környéke egy égalj, mint talajviszonyait tekintve, az eperfa tenyésztésére és a pillék felnevelésére alkalmas. Bizonyítani fogom. A fentemlített miniszteri rendelet a znióváraljai állami tanítóképezdeknek nem szólt. S én mégis tettem kísérletet a selyemhernyó-tenyésztéssel az 1890/1 tanévben. E kísérlet várakozáson felül sikerült, a mennyiben, bár nehéz körülmények között, az intézetben 3000, egy növendékem az intézetben kívül fekvő privát házban 7000 hernyót nevelt fel s így összesen 10000 begubozott hernyót szállítottunk a szekszárdi beváltó-intézetbe. Ezen kísérlettel be lett bizonyítva, hogy a zord éghajlatu Turóc-megye is alkalmas a fehér eperfa növelésére és a selyemhernyó tenyésztésére.

Amott a selyemhernyó-tenyésztés meghonosítása által sok polgártársunk, ki ma Oroszországban házalással keresi kenyereit és egyúttal a pánszláv eszméket szívja be magába, vissza volna tartható, emitt a szőlőműveléstől ma-holnap eleső munkás nép keresetforrást lelhetne.

Elmondom még röviden az eperfa te-

Nehogy eláruljam neki pokoli szándékomat, megköszöntem neki szívesességét s most már ketten szidtuk a magisztrátust.

— Uram, szólal meg — ezt a themát jó lenne bor mellett folytatni.

— Nem bánom!

S betértünk az egyik vendéglőbe, de nem árultam el neki, hogy inni fogok mindaddig, míg az erős bortól a guta meg nem üt.

Előre örültem a halálnak. De uram fia! mi történik? Minél többet ittam, annál józanabb lettem tőle, pedig szántói viz nélkül ittam. Láttam, hogy itt semmire sem megyek, mást gondoltam s fölkeltem. Az én emberem még ott maradt, átkozott gyomra lehetett.

A Czirok János boltja felé tartottam, utközben a sötétben ötször kellett megkérdeznem, hogy jófelé járok-e, utóljára a városi rendőr mutatta meg, hogy itt van a szomszédban. Könnyű neki, az már hozzászokott a sötétbe.

Beléptem a boltba.

— Kötelet kérek!

— Mire parancsolja? — kérdi a segéd.

— A nyakamra! — felelek én.

Elszörnyűködve néztek a bevásárlók. Egy pupos, kis ember, ki a lutrira akart tenni, odarohan hozzám.

— Uram, az ég nevére — rimázkodik — szegény ember vagyok, jót tehetne velem, imádkozni fogok a lelke üdvösségeért, mondja meg: mikor született? Hány éves? Mikor keresztelték? Nős? Mikor házasodott?

— De mit akar vele?

— A lutriba, uram, a lutriba akarom tenni számait... biztos számok.

Miért ne hoztam volna szerencsét szegénynek. Megmondtam mindent.

Lett erre riadalom. A szakácsnak mindentől kevesebbet vettek, az inasok megcsalták gazdáikat, a péklegény nem ivott

nyésztését és a selyemhernyó ápolása körüli tudnivalókat.

A fehér eperfát, melynek levelei leginkább alkalmasak a selyemhernyó etetésére, magból és esemetéből tenyésztik. A magtavaszal vetendő el, trágyázott földdel vándorol be, fejlesztésére gyakori öntözés és tisztítás szükséges. Két év után szemzés által nemesítendő.

A selyemhernyó petéit a szekszárdi állami selyemhernyó-tenyésztő szolgálatja ki ingyen, azon kötelezettség mellett, hogy a begubozott hernyók általa osztályozott árban beválthatók csak. Ezen petéket, midőn az eperfa leveleznél kezd, egy világos szobába helyezük el, a hol a hernyók 16° R. mellett kikelnek, a midőn kezdetét veszi az etetés. Ezen etetés csak reggel, harmatos állapotban szedett levelekkel eszközöndő, naponként négyszer, ötször.

Az etetés alatt a hernyó négyszer vedlik, három-három napi időtartam alatt, mely idő alatt a hernyók nem táplálkoznak, hanem mereven fekszenek. A negyedik vedlés után a hernyó feléje helyezték, alkalmas ágacskaikon begubozza magát, melynek teljes befejezése után tíz nappal kályhameleg, vagy forró vízzel megöletik. Ily állapotban szállítandók a beváltó-intézetbe.

Ezzel jeleztem röviden a selyemhernyó- és eperfa tenyésztést. Felhívom a lelkészek, tanítótársaim és az érdeklődők figyelmét ez iparág fontosságára, mint kenyérkereseti forrásra.

Kápolnai.

Statisztika.

Léva város összes lakossága volt az 1890-ik évi összeírás szerint 7644. A múlt 1891-ik évben beköltözött 224, született 242 összesen 8110. — Ebből kivonva a kiköltözötték és elhaltak számát és pedig, kiköltözött 112, meghalt 233, összesen 345, e szerint a 121 szaporulattal a város lakóinak összes létszáma 7765. Vallásfelekezet szerint részelve, rom. kath. született 78 fiu, 81 leány, összesen 159, meghalt a férfi nemből 82, a nőnemből 85, összesen 167, egybekelt 24 pár, — ref. szül. 19 fiu, 19 leány, összesen 38, meghalt a férfi nemből 19, a nőnemből 13, összesen 32, egybekelt 10 pár. — Ágost evang. született 5 fiu, 7 leány, meghalt a férfi nemből 8, a nőnemből 3, összesen 11. — Egybekelés nem történt. Izraelita született 15 fiu, 18 leány, összesen 33, meghalt a férfi nemből 11, a nőnemből 12, összesen 23. — Egybekelt 5 pár. — A négy vallásfelekezetben született 117 fiu 125 leány, összesen 242, elhalt a férfi nemből 120, a nőnemből 113, összesen 233. — E szerint a gyarapodás 9. — Egybekelt 39 pár. — Törvénytelen gyermek született

pálinkát, a kocsis nem vett kocsikezesőt, a megmaradt filléreket mind a lutriba rakták az én számaimra. Szegény Czirok János alig bírta a sok reskontót kiállítani.

Meleg kézzsoritással bucsuztak el tőlem a lutrizók, mikor mindenik eltávozott, oda-jött hozzám Czirok János, egy darab parizert nyomott a zsebembe.

— Nem jó éhgyomorral a másvilágra menni, Isten tudja, mikor tálnak ott, de kötelet nem adhatok — mondá — azt nem árulok. Van ugyan jó cukorspárgám, megbírná, de kár a halál előtt költekezni.

Aztán kivezetett az üzletajtóba.

— Nézze — mondá, belemutatott a sötétbe — arra lakom, menjen oda, mondja, hogy én mondtam, ott majd kap kötelet, de azt hiszem, mire oda elérne, már egy-párszor ki fogja a nyakát törni.

— Próbáltam uram — mondám kétségbeesetten — de nem sikerült!..

— Az nagy esoda! — válaszolta ő — de tudja mit, mondok egy egész bizonyosat. Látja ott azt a pislogó lámpát. Az ott a „Central“-kávész. No, hát ne okoskodjék, már két napja esik az eső, menjen most innét az ajtóból egyenesen a piacra keresztül, arra a lámpavilág felé, biztosítom, hogy tizenötöt sem lép s már belefullad a sárba. Várjon még, ne rohanjon. Ha aztán a másvilágra ért, ajánlja kegyes pártfogásba ott az üzletemet. Isten áldja meg, tiszteltem a lévaiakat!

— Köszönöm uram, megmondom!..

És Cziroknak igaza volt, alig teszek egy pár lépést, a ragadós sár lehuzta az egyik cipőmet, a másik lépésre lemaradt a másik is, még egyet lépek s már nyakig benn vagyok a sárban. Kezdtém a halállal vívódni. Eszembe jutottak a gyerekeim, örült fájdalom nyilalt a szívembe.. Élni akartam még, vissza akartam menni, hogy megmondjam a gyerekeimnek, hogy esős

3 fiu, 2 leány, más községben született s itt dajkaságra adatott 6 fiu, 5 leány, összesen 16. Ezek közül elhalt 3 fiu és 4 leány összesen 7. — Halva született 5 fiu.

Kimutatása azou halálokoknak, melyek a múlt 1891. évben városunkban előfordultak; nevezetesen: Agykér lobban elhalt 5, areztályogban 1, aggszályban 1, agyhártya lobban 1, bélhurutban 27, bélhagymázban 1, bétrákban 1, béllobban 1, eskórbán 2, elmekórbán 1, görvélykórbán 1, gége lobban 2, gyermek aszályban 2, gümőkórbán 4, gyermekagyilázban 1, hörghurutban 5, hashártya lobban 2, hagymázban 1, kanyaróban 2, méhrákban 1, májlobban 1, mirigylobban 4, öngyilkosság folytán 2, szivbajban 3, szélhűdésben 4, sorvadásban 7, toroklobban 28, tüdőgümősödésben 5, tüdővízenyőben 1, tüdőlobban 21, tüdővészben 28, torokgyilkban 11, végtaggyengülésben 12, veleszületett gyengeségben 10, vízkórbán 11, veselobban 2, vízözön folytán 2, összesen 233. — Ezek közül egy éven alul meghalt a férfi nemből 22, a nő nemből 33, összesen 55, egy éves kortól 7 éves korig elhalt a férfi nemből 48, a nőnemből 32, összesen 80. — 7 éves kortól 15 éves korig elhalt a férfi nemből 8, a nőnemből 16, összesen 24. — 20 éves kortól 40 éves korig elhalt a férfi nemből 15, a nőnemből 9, összesen 24. — 40 éves kortól 60 éves korig elhalt a férfi nemből 14, a nőnemből 10, összesen 24. — 60 éven felül elhalt a férfinemből 13, a nőnemből 13, összesen 26.

Rendőri statisztika. Múlt 1891. évben szolgálatra bejegyeztetett 496 család, sorhadbeli tartalékos és szabadságos katonai nyilvántartásba leendő bejegyzés végett jelentkezett 442, honvéd jelentkezett 139, összesen 581. — Koldulás és munkanélküli csavargás miatt letartóztatott és eltolonczoltatott 64, más tolonczhatóságoktól átvétetett és továbbítatott 56, összesen 120 egyén. — Büntény és kihágás miatt panasz emeltetett 165 férfi és 23 nő ellen, ezek közül 44 férfi és 4 nő, illetékes eljárás miatt a lévai kir. járásbírósnak átadott, illetve átkísérletett, 121 férfi és 19 nő pedig a rendőrség által büntetett.

Tűzkár statisztika. Múlt 1891. évben történt tüzeset által okozott kár értéke, és pedig épületekben 2530 frt, gazdasági gépek s egyéb gazdasági eszközökben 1362 frt, hasznos házi állatokban 435 frt, takarmányban 556 frt 50 kr; összesen 4883 frt 50 kr. Az elégett tárgyak közül biztosítva volt 3240 frt 50 kr erejéig, melynek fedezésére a biztosító társulatok által kifizetett 2966 frt 12 kr, fedezetlen maradt kár értéke 1517 frt 38 kr.

A múlt 1891. évben a városi közbiztonság hidon levágott szarvasmarha 734 drb, szapos borjú 834 drb, birka 645 drb, kecske 4 drb, a vágóhidon kívül, a hentesek által levágott sertés 1449 drb, összesen 3666 darab.

Léván, 1892. január hó 15.

Kónya József,
kapitány.

Themse partján s midőn már minden voltam, elefántcsontkereskedő lettem. Én a büszke hidalgó! Sokáig bolyongtam, mint esőcsináló bűvész, végre hogy-hogy nem, Olaszországba kerültem. Voltam világ gonosza, briganti főnök, de abruzzói barlangunkból kipörkölnék. Ujra megmenekültem s hogy éhen ne haljak, bohóczká lettem és megőszültem.

Nagyszerű! herezség, kigyószelidítő koldus, haramiafőnök, csörgősipka viselője és ősz haj! Ugy-e tarka élet, ugy-e bohó történet? No, nevessek hát! Mit néztek ugy? Torkomat vasmarkával tartja, szoritja valami, de azért kaczagok én is veletek, szívből, jóízűen.

Hát kaczagjatok!

Előveszem...

Előveszem kis furulyám,
Szomorúan fujom...
Szívemből szól, benne lelkem,
Letűnt boldogságom.

Elhallik a furulyaszó,
Ki tudja mennyire?...
S hány fájó szív rezzen meg, hisz
Ugy sir-nyög epedve...

Csak egy lány van, ki nem hallja,
Kiért e szív eped.
Kiért e bus, siró hangok
Lenge szárnyra kelnek.

Repülj, repülj! Te fájó hang
Mond neki: hűtelen!
De azért az, kit úgy megcsalt,
Imádja szüntelen...

Ny. A.

A halálba kergetett.

Írta: Szalay Gyula.

— Hála Isten!... Hirtelen keresztet vetek estemben...

De itt is pechem volt. Egy szembejövő ember erőszakosan talpra állít, miközben irtózatossan szidta a városi magisztrátust.

(Vége.)

Pillanats a jövőbe. — A jövő országgyűlés képe. — A kath. papság és a választások. — Fél év vége az egyetemen.

Daczára annak, hogy ebben a zürzaváros időkben, melyet a képviselőválasztások idéztek elő, igen bajos megítélni, hogy milyen elemek kerülnek a felszínre, de már azt sokan mégis konstatálni akarják, hogy a jövő országgyűlés képe nagyjában nem változik, a mennyiben a pártok aránya körülbelül ugyanaz marad. Ha a fővárosról meg lehetne ítélni az egész országot, akkor a dolog igen könnyen menne, akkor össze lehetne állítani a pártok statisztikáját. Amde nálunk a főváros egyáltalában nem játszik hangadó szerepet. Az ország nem a főváros fejével gondolkodik, sőt határozottan lehet mondani, hogy nem is akar.

Az ország minden részében folyik a kapacitálás. Abból, amit a kortések beszélnek, nem igen lehet következtetést vonni a pártok alakulására nézve. Mert először is a kortes nem statisztika, másodsor, mert a saját fejével épen nem szabad gondolkozni. Mindenki a maga malmára hajítja a vizet. Innen van az, hogy az újságok annyiféleképpen jósolnak, a mennyiben vannak. Ha nem az ő pártjához tartozik a jelölt, akkor kész a tudósítás, hogy alig három szál mesterlegény hallgatta a jelölt ur beszámolóját és programbeszédét. Eilenben, ha a lap a jelölt elveit hirdeti, akkor ritkított sorokban publikálja, hogy lovas bandérium kíséretében vonult be a községbe, hol beláthatatlan néptömeg hallgatta áhitattal beszédét, melyet lelkes, egetverő éljenzéssel fogadott. Utána természetesen az elmaradhatatlan, nem tudom hány száz terítékű bankett. Az ember az újságokból egyáltalán nem következtethet a pártok alakulására.

De a ki figyelemmel kíséri a kavargó elemeket, az már körülbelül előre tudhatja, mi fog azokból destillálódni. Annyit már előrelátunk, hogy a kormánypart több területet fog veszíteni, mely aránylagosan széteszik a három ellenziki frakció között. De a többség valószínűleg megint csak a jobboldali padokon fog helyet foglalni.

A választások egyik legerdekesebb pontja az, hogy a katolikus papok is aktív részt vesznek benne. Ismeretes ama két püspök körlevele, melyeketők a kath. reverzálások érdekében kibocsátottak. Nézetüket azonban nem mindenki pap osztja és e miatt nagy sűrűdások keletkeztek köztük. De különösen nagy mérvet öltött a surlódás az esztergomi papság kebelében, hol a primás állítólag a szabadelvű Timon Ákos mellett nyilatkozott, míg a papság határozottan a nemzeti párti Frey Ferenc mellett foglalt állást. Az új hercegprímást szerfelett bátorította ez a magatartás, s most azt mondják, hogy ezért az év legnagyobb részét Budán fogja tölteni, s csak annyit fog időzni Esztergomban, a mennyit éppen muszáj, s így mintegy de facto Budapest lenne a primási székhely. A „Magyar Állam“ klerikális lap azonban ennek ellensúlyozására egy nyílt fölrítatot közöl több lelkesítő aláírással, melyben kifejtik álláspontjuk indító okait, mintegy tisztázni óhajtanak a helyzetet, a mely csak az alaptalan híresztelések következtében fejlődött ennyire.

Különben az egésznek semmi komolyabb következménye nem lesz. S a választások elmultával ez is elenyészik nyomtalan s helyreáll a béke.

Az egyetemen az új szabályzat értelmében most érvet az első félv. Az indexeket megkezdtek aláírni, hanem a dolog az a hallgató, a ki egy-egy tanárt megcsipphet, mert a hányan vannak, annyiféle mentek. Már tudniillik az egyetemi tanárokból válnak a legjobb képviselőjelöltek. És e héten a programbeszédet ideje lévén, valamennyi a kerületébe utazott, hogy a tisztelt választók előtt, a kik most látják őt legelőször, elveit felül nyilatkozzék. Amikor visszajön fáradtan, sápadtan, már az indóházánál elfogják a hallgatói és el sem eresztik, csak az egyetem kapujában, ott is csak azért, hogy aláírja az indexeket.

A képviselő-jelölt ur, természetesen a miniszteri rendelet szigorához mérten, nem mulasztja el megkérdezni, hogy aztán jár-e a polgár ur az előadásokra?

Volt szerencsém hallani Nagyságod programbeszédét. Igen kitűnő. Osztom az elveket.

Általános kacaj. Az index természetesen aláíratik. És a képviselőjelölt e felelő tanári voltát.

Mire nem jök ezek a választások!

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Választási mozgalmak.** A folyó hó 28-án Léván megejtendő orsz. képviselőválasztás elnökéül — Dilles Sándor lemondása folytán — Lakner László nevezett ki; másodelnök Cseke Vilmos; helyettes elnökök: dr. Kaszaniczky Kálmán és Medveczky Sándor. Jegyzők: Novotny Imre és dr. Weisz Zsigmond; helyettes jegyzők: Komzsik Lajos és Medveczky Otto. — A választás körül élénkbb mozgalmat megénkben a lévai és az armaróthi kerületben észlelünk. — A lévai kerület volt képviselője Konkoly Thege Sándor a szabadelvű pártnak 18-án tartott rendkívüli népes értekezletén dr. Brach

Ferencz a vármegye köztisztviselőiben álló főorvosának ajánlatára közakarattal jelöltetvén, örömmel fogadta el a jelöltséget és megtartá programbeszédjét; kifejtvén a szabadelvű párt álláspontját, hangsúlyozta, hogy a választókerületnek úgy, mint a kerület metropolisának, Léva városának s választópolgárainak érdekeit minden körülmények között szívvel viseli. Ellenjelöltje Levatic Gusztáv lévai ügyvéd, ki f. hó 20-án tartotta meg szépszámu közönség előtt programbeszédjét, melyben határozottan kijelenti, hogy a 48-as és függetlenségi párt híve s ez alapon törekszik hazánk jólétének biztosítására. A pártok tömören sorakoznak jelöltjeik körül; s meg vagyunk győződve, hogy mindkét párt vezetésében a tiszta politikai meggyőződés az irányadó. Ez alapon elvárjuk a pártok vezérferfiától, hogy a választás izgalmai alatt is — a politikai meggyőzések kölcsönös tiszteltetésben tartása mellett — legfőbb törekvésük leendő béke s rend fenntartása. Az armaróthi kerületben Odescally Arthur herceg nemzeti párti és Klobusiczky János szabadelvű párti jelöltek körül sorakozott a választóközönség. A herceg népszerűsége erős küzdelemre hívja ugyan fel a Klobusiczky-pártot, mindamellett e kerület választópolgárainak hidegvérűsége szívesen elűri, hogy a bajvivást egyedül a küzdő hadvezérek intézzék el; — s így e kerületben — nézetünk szerint — a választási napok erősebb izgalmaiktól tartani nem lehet. — Egyébként — tekintettel a kegyetlen időjárásra — a választópolgárok egészségének megővése szempontjából igazán óhajtható —, hogy a kisebbség jelöltje a választás előtt visszalépjen, mi által választóit megkímélvén a szenvedéstől, lojalis, kíméletlen eljárása által azokat valóban halálra kötelezi.

— **Gyászhir.** Kontsek Ignác, a lévai takaré- és hitelintézet derék s köztisztviselőben álló penztárnoka, e hó 20-án rövid szenvedés után, életének 67-ik évében elhunyt. A boldogultnak halála széles körben keltett őszinte részvétet, mert mindenki úgy ismerte őt, mint a munka jellemes emberét, a ki nemcsak családjának és ügykörének élt odaadólag, hanem egy a társadalomnak, mint embertársainak javán is mindig szívesen közreműködött. Melyen sujtott családján kívül őszintén fájlatja elhunytát a nevezett pénztárnok is, a melynek 15 éven át volt buzgó tisztviselője. Temetése a város közönségének nagy részvételével e hó 21-én ment végbe. — Béke porain! A megboldogult halálesetéről gyászjelentést adott ki a pénztárnok igazgatója, felügyelője és tisztikara — A család gyászjelentése pedig így szól: „Alulírottak fájdalommal teit szívvel jelentik törőn szeretői és nagyatyjuknak: dvoreczki Kontsek Ignácznak f. évi január hó 20-án d. e. 7 óraker rövid szenvedés s a halotti szentégek átjatos felvételé után, életének 67-ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hiült tettei január hó 21-én délután 3 óraker helyeztetnek a lévai róm. kath. sikertben örök nyugalomra. Az engesztelő szt. miséaldozat pedig január hó 22-én reggel 8 óraker a helybeli plebánia templomban fog bemutattni. Léva, 1892. évi január hó 20-án. Adás és béke lebegjen porain! Kontsek Kálmán, Kontsek Irén terj. Bieliczky Elek, Kontsek Géza, Kontsek Kornél gyermekei. Bieliczky Elek veje. Bieliczky Kálmán, Margit, Béta unokáik.“

— **Egy polgármester jubileuma.** Körmezbánya város polgársága nagy es meleg ovacziókban részese a napokban a város érdemes polgármestere: Chabada Józsefet, a ki most ünnepelte a köztérén való szolgálásának 35-dik évfordulóját. Rendkívüli közgyűlést tartottak ez alkalomból, melyen a polgárság nevében Amorn Ede dr. mondott ünnepi beszédet. A derék polgármester érdemeit sorolta fel abban s arra kérte őt, hogy viselje továbbra is a város első tisztességét a polgárság megerősítésére s a város gyarapodására. A közgyűlés Chabada érdemeit jegyzőkönyvébe iktatta. A polgármester meghatottan mondott köszönetet és kijelentette, hogy továbbra is megmarad állásában. A közgyűlés után a különböző testületek küldöttségei üdvözölték a derék s érdemekben gazdag polgármestert. Lakomat is rendeztek tiszteletére, melyben részes volt a város egész intelligenciája s a felköszöntök egymás után éltettek a jubilánst. — Mi is őszintén üdvözöljük a derék polgármestert jubileuma alkalmából és kívánjuk, hogy még soká állhasson a város élén!

— **Dal- és zeneestély.** A lévai dalárda — mint értesülünk — f. évi február hó 13-án dal- és zeneestélyt rendez, a melyre a meghívók e napokban fognak kibocsátatni.

— **A képviselőválasztás alkalmából a lévai választókerülethez tartozó községek a következő sorrendben fognak szavazni.** Az első szavazatszedő bizottságnál szavaznak: Léva, Aghó, Cseke, Nagy- és Kis-Fajkúrt, Nemes-Oroszi, Vörösvár, Nemescsény, Új Petend, Csiffár, Tild, Éay, Garam-Lök, Besse, Alsó-Pél, Setétkút, Sólymos, Garam-Szölös, Tolmács, Nagy-Koszmály, Kis-Koszmály, Garam Keszi, Dobó-Berekalja, Mező-Kis-Salló, Nagy- és Kis-Málas, Marosfalva, Nagy-Sáro, Kis-Sáro, Nagydó, Zsemle, Alsó- és Felső-Vesztele, Kis-Töre, Nagy-Töre, Új-Bars, Bajka, Vámos-Ladány, Kis-Kálna. — A második szavazatszedő bizottságnál szavaznak:

Csata, Oroszka, Lekér, Garam-Damásd, Garam Vezekény, Zeliz, Gr-Mikola, Szódó, Nyír, Fakó-Vezekény, Baracska, Kovácsi, Töhöl, Hélvény, Nagy-Endréd, Kis-Endréd, Derezsény, Felső-Pél, Óvár, Ó Bars, Gr. Apáthi, Garam-Ujjalu, Csejke, Garam-Kelecsény, Alsó és Felső-Györöd, Gyekenyes, Mohi, Nagy-Salló, Nagy-Szece, Kis-Szece, Nagy-Kálna, Garam-Szent-György, Felső- és Alsó-Várad.

— **Letört bimbó.** Szöllösy Józsefet, a lévai m. kir. pénzügyigazgatóság titkárát és nejét, szül. Kálna Julianna urnót megrendítő csapás érte: szeretett, kedves, kis leányuk Mariska e hó 18-án két éves korában elhunyt. A mélyen szomorodott szülők veszességét enyhítse némileg azon tudat, hogy fájdalmukban igen sokan a legőszintebben osztoznak. — Béke lebegjen a kis angyal porai felett!

— **Közgyűlés.** A körmezbányai „Magyar Egyesület“ f. hó 17-én tartotta évi közgyűlését a főreáltanoda dísztermében. Ennek megnyitván a közgyűlést, a titkár dr. Versényi György felolvasta az egyesület múlt évi működéséről szóló jelentését. A zárszámoló bizottság jelentést tett a pénztár állapotáról. Végül megválasztottak a tisztviselőket; miudnyájan a régiek maradtak, s könyvtárnoknak Kende Ferencz, állami főreálisk. tanár választatott meg.

— **Filokszera.** Barsvármegye Nemesény és Malonya községeiben a filokszera jelenlétét hivatalosan megállapították és vármegyénk ezen két községének határát a földmivélségi miniszter rendeletéből zár alá helyezték.

— **Iskolabezárás.** A lévai róm. kath. elemi fiú-iskola első osztályát az osztályban elharapódzott járványos betegségek miatt a város tisztí orvosa két hétre bezáratta.

— **Színészet.** Bárdy Lajos jónévű színtársulata, a mely jelenleg — mint azt a „Selmeczbányai Híradó“-ban olvassuk — Selmeczbányán közelismerés mellett működik, — mint értesülünk — a jövő hó 15-én, két-három heti tartózkodásra Lévrá készül jöni. A társulat a hozzájuk beküldött színházi jelentés szerint 28 tagból áll s repertoárja felőli az operetteket, népszínműveket, drámat és vígjátékokat. A működő személyzet között több ismert és jeles erővel találkozunk. — Mindig örömlünkre szolgál, ha városunkba egy kipróbált erővel rendelkező s a színházat látogató közönség igényeinek megfelelő, jó színtársulat érkezik. Ezuttal azonban elhibázottnak tartjuk, hogy a társulat a farsang utolsó napjaiban kezdi meg működését, mert köztudomású dolog, hogy Léván csak egyetlenegy nagy terem van, a melyben a színpad felállítható s ez az „Oroszlán“ vendéglő terme, a hol minden mulatságainkat szoktuk tartani. A jövő hó vége, mint a farsang utolsó napjai, azon időszak, a mikor ezen terem mulatságok tartása által hetenkint egyszer, sőt többször is el van foglalva s így a színészetnek csak kárára válhatik, ha a színpadot — az amugy is szűk teremből — minden egyes alkalommal el kell majd távolítani. Sokkal észszerűbbnek találtuk volna, ha a társulat a farsangi napok lezajlása után, márczius elején kezdte volna meg előadásait.

— **Az elkeresztelésék ügyében** — hirszerint — Vaszary Kolos, hercegprímás megkapta már felterjesztésére a választ Rómából. Az új primásnak állítólag sikerült olyan megoldást találnia, mely az elkeresztelési vitáknak egy csapással véget vet. Papi körökben nagy érdeklődéssel várják a vaticán nyilatkozatát.

— **Előmunkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter Crausz István, Nyitra vármegye alispánjának, a Léváról Verébely, Nyitra és Szeicz irányában Holiczig, Verébelytől Aranyos Maróthig, továbbá a kosztolányi, vagy postyáni, esetleg brunózi állomás valamelyik alkalmas pontjától Verbón, Brezován és Jabloniczon át Szeiczig vezetendő keskeny vágányu vasutvonatra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **A vasárnapi munkaszünetről** szóló törvény rendelkezése alól a megszáros, hentes és kolbáskészítő ipar kivételt képez. Kimondta ugyanis a kereskedelmi miniszter, hogy a nevezett iparágak őrői a munkaszüneti napon nemcsak előállíthatják, — hanem délelőtt 11 óráig szállíthatják is áruikat.

— **RÖVID HIREK** — **Károly Salvator,** az uralkodó ház egyik főhercege, e hó 16-án 53 éves korában elhunyt Bécsben. Halálát influenza okozta. — **Vaszary Kolos,** hercegprímás, csak a jövő hó elején vonul be székhelyére s így ünnepélyes felavatása is februárra marad. — **Edison** most olyan találmányon töri a fejét, hogy egy-egy várórség villamos vizsugarakkal tönkre tehesse az ostromló sereget. — **Zöld szekfü** és ibolyaszínű kamélia — ez a legfrissebb divatujdonosság Párisban. Az élő virágokat mesterséges uton megfestik és azok megtartják eredeti frisségüket és illatukat. — **Épületes jelenet** folyt le e hó 18-án a francia képviselőház üléstermében. Constans miniszter Laur képviselőt, a ki róla becsmérőleg nyilatkozott arczul ütötte, a mire az egész házban nagy zavar támadt, a melyben többen tetteleg bántalmazták egymást. — **Az orsz. képviselő választások** első napján, január 28-án, több mint 320 választás fog megejtetni. Ez a szám meghaladja az összes választások 80 százalékát. — **A tél** igazában csak e hó 21-én köszöntött be. Az erős hidegben a Duna is zajlásnak indult

ugy, hogy még a propeller-közlekedést is be kellett szüntetni a fővárosban. Nálunk is nagyot csappant a hőmérő. A felvidéken 22 fok volt a hőmérsék zérus alatt Celsius szerint, a mi már Szibériának is becsületére válik.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. — Hivatalás. — Ki az a rémhosszu fiatal ember? — Jámbor ur fia. — Mi lesz belőle? — Egyházi pályára készül. — No, jó lesz templomtoronynak!

— A z a b a j! — A jelen ivadék!... szónokol a képviselőjelölt. — Hiszen az a baj (kiált közbe egy kortes), hogy nincs jelen semmiféle ivadék!

LEVELEZÉS.

Tekintetes Szerkesztő Ur! Ha jól emlékszem, 1889-iki év tavaszán megjelent e becses lap hasábján Farkas Akostól egy terjedelmes czikk, mely a nép között élő babonákat töviről-hegyire ismertette. — Nevezett fiatal barátom ugyancsak szemenszedett tanulmányt bocsátott akkor közre, de mégsem merítette ki a tárgyat, valamint nekem sem sikerült az a Népvélelőben megjelent s az „Egri Néplap“ által is közölt dolgozatomban. — Így hát nem lesz érdektelen egy új babonafaj ismertetése.

Január hó 9-én este a Zsitva egyik mellékfolyócskájába, az ugynevezett Tildipatakba fult Dudás János, ki leányához disznótorba igyekezett. Senki nem gondolván rá, hogy befult, mindenféle másutt keresték, csak a patakban nem. Végre sikerült megtalálniok esernyőjét és kalapját — a patakban. — Most keresték a halottat, de csak hétfőn, január 11-én, tehát harmadnapra. — Minden keresés hasztalan vala, nem találhatták meg. — Most a befult öcsése tanácsolta: vegyének egy megszentelt gyertyát, azt állítsák egy kivájt cipóba, tegyék egy fatányérra, ereszkék a vízre: ahol az meg áll, ott a halott! — Megtették, s a gyertya valóban megállt a holttest fölött! (?) — Este-felé nagy részvét mellett eltemettük a szerencsétlent.

Mondjon erre kádenciát, aki tud!

Aliquis.

KÖZÖNSÉG KÖREBŐL.

Köszönet nyilvánítás.

I.

A „Stefánia-árvaház“ részére újévi ajándéku Czirok János ur 3 frtot; továbbá Kónya József rendőr-kapitány ur a Baross féle emléktábla gyűjtéséből tennemaradó összeget 2 frt 87 kr, szintén az árvaháznak adta át. — A „Stefánia-árvaház“ részére az ősi gyűjtés alkalmával adtak még: Kereskényi Jánosné 1 frt, Ondrejkovicsné 50 kr, Balbach Andrásné 1 frt, Kabina Józsefné 4 kiló szappant, Balbach Lajosné 1 frt, Tóth Istvánné többfélét, Novotni Iona 1 frt, Márassy Istvánné 1 frt, Merkader Alajosné 10 liter babot, Komzsik Lajosné 10 liter babot, N. N. 50 kr, Kiss Lajosné 1 frt, Gyurovszky Katalin 40 kr, Farkas Akosné kukoricát, Csekey Vilmosné, Várad Eszter 1—1 frt, N. N. 60 kr, N. N. 10 kr, Akossy Sándor 50 kr, N. N. kukoricát, babot, krumplit, Szénai Jánosné babot.

II.

A „lévai iparos olvasókör“ könyvtáranak tek, Kónya József, reudőrkapitány ur 10, főtiszt. Uhlárik János tanár ur 1, Firtusz Mihály ur 1, Kittenberger Károly ur 4 és Sztranya örmeister ur 1 művet kegyeskedtek adományozni. Szíves adományaitért fogadják a kör leghálásabb köszönetét.

Léván, 1892. január 22.

A kör elnöksége.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 10 frt — kr, 10 frt 20 kr. Kétszeres 9 frt — kr, 9 frt 50 kr. Rozs 9 frt. 50 kr. 9 frt 75 kr. Arpa 6 frt. 6 frt 80 kr. Kukoricza 5 frt 20 kr 5 frt 50 kr. Bab 5 frt 50 kr. 5 frt 80 kr. Zab 6 frt — kr 6 frt 50 kr. Lencse 7 frt — kr. 7 frt 50 kr. Köles 4 frt 50 kr. 5 frt — kr.

Nyilttér. *)

Nyilatkozat.

Azon lévai keresk. ifjúsággal, a mely — egy Léván alakítandó „Keresk. ifjúsági egyesület“ javára — f. évi febr. hó 7-én zártkörű táncestélyt rendez, e téren semmiféle szolidaritásban és összeköttetésben nem állunk.

Léván, 1892. jan. hó 22-én.

A lévai keresztény keresk. ifjúság.

* E rovat alatt közölttekért, nem vállal felelősséget a — Szerk.

